

onomicznych" i „doktora nauk o organizacji i zarządzaniu”,

- 12) pod lp. 69 w rubryce 3 wyrazy: „Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej” zastępuje się wyrazami: „Minister Handlu Zagranicznego”.

B. W wykazie jednostek (placówek) uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia:

1. W części A Jednostki organizacyjne szkół wyższych:

- 1) w pozycji I Uniwersytety:

a) pod lp. 6 Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu — Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki — w rubryce 2 wyrazy: „Instytut Chemii” zastępuje się wyrazami: „Wydział Chemii”,

b) pod lp. 8 Uniwersytet Warszawski — Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w rubryce 2 wyrazy: „Wydział Nauk Społecznych” zastępuje się wyrazami: „Wydział Filozofii i Socjologii”, wyrazy: „Wydział Rusycystyki, Sławistyki i Lingwistyki Stosowanej” — wyrazami: „Wydział Rusycystyki i Lingwistyki Stosowanej”, wyrazy: „Instytut Pedagogiki” — wyrazami: „Wydział Pedagogiczny”, — wyrazy: „Instytut Psychologii” — wyrazami: „Wydział Psychologii”;

2) w pozycji II Politechniki, Akademia Górniczo-Hutnicza, Wojskowa Akademia Techniczna pod lp. 2 Politechnika Śląska im. Wincentego Pstrowskiego w Gliwicach — Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki — w rubryce 2 wyrazy: „Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej” zastępuje się wyrazami: „Wydział Chemiczny”;

3) w pozycji V Akademie rolnicze pod lp. 1 Akademia Rolnicza im. Hugona Kołłątaja w Krakowie — Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki — w rubryce 2 dodaje się wyrazy: „Wydział Melioracji Wodnych”, a w rubryce 4 dodaje się wyrazy: „doktora habilitowanego nauk technicznych”.

2. W części C Placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk dodaje się lp. 23 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa placówki naukowej	Nazwa stopnia naukowego
1	2	3
„23	Instytut Języka Polskiego	doktora habilitowanego nauk humanistycznych”

3. W części D Instytuty naukowo-badawcze:

- 1) pod lp. 1 i 2 w rubryce 3 wyrazy: „Minister Energetyki i Energii Atomowej” zastępuje się wyrazami: „Minister Górnictwa i Energetyki”,
- 2) pod lp. 3 w rubryce 3 wyrazy: „Minister Górnictwa” zastępuje się wyrazami: „Minister Górnictwa i Energetyki”,
- 3) pod lp. 7 w rubryce 3 wyrazy: „Minister Przemysłu Chemicznego” zastępuje się wyrazami: „Minister Przemysłu Chemicznego i Lekkiego”,
- 4) pod lp. 8 i 9 w rubryce 3 wyrazy: „Minister Przemysłu Maszynowego” zastępuje się wyrazami: „Minister Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego”,
- 5) pod lp. 10—16 w rubryce 3 wyrazy: „Minister Rolnictwa” zastępuje się wyrazami: „Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej”,
- 6) pod lp. 24 skreśla się wyrazy w rubryce 2 „Instytut Planowania”, w rubryce 3 „Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów”, w rubryce 4 „doktora habilitowanego nauk ekonomicznych”,
- 7) dodaje się lp. 25 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa jednostki	Organ nadzorujący	Nazwa stopnia naukowego*
1	2	3	4
„25	Instytut Psychoneurologiczny	Minister Zdrowia i Opieki Społecznej	doktora habilitowanego nauk medycznych”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki:
B. Miśkiewicz

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 5 czerwca 1982 r.

w sprawie zaopatrywania jednostek gospodarki nie uspołecznionej w artykuły mięsne i obrotu tymi artykułami.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 19 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44,

poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 1 zarządzenia nr 65 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1957 r. w sprawie przekazania

uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu mięsem (Monitor Polski Nr 20, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie reguluje zasady i tryb zaopatrywania w mięso, tłuszcze zwierzęce, zwierzęta rzeźne i osłonki oraz podroby objęte spzędacją reglamentowaną, zwane dalej „surowcami”, rzemieślniczych zakładów wędliniarskich i kuchmistrzowskich oraz innych jednostek gospodarki nie uspołecznionej, zwanych dalej „zakładami rzemieślniczymi”.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o przedsiębiorstwach przemysłu mięsnego, rozumie się te przedsiębiorstwa, których organem założycielskim jest Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

§ 3. 1. Zakłady rzemieślnicze zaopatrują się w surowce do produkcji:

1) z własnego tuczu,

2) w przedsiębiorstwach przemysłu mięsnego, z wyjątkiem zwierząt rzeźnych.

2. Zakłady rzemieślnicze zaopatrują się w zwierzęta rzeźne na pisemne zlecenie przedsiębiorstw przemysłu mięsnego:

1) w punktach skupu zwierząt rzeźnych,

2) w spółdzielniach zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”, jeżeli zwierzęta rzeźne skupowane są bezpośrednio u producenta rolnego.

§ 4. 1. Właściwe terenowe organy administracji państwowej w rozdziałach miesięcznych ustalają dla zakładów rzemieślniczych wielkość produkcji i dostaw na rynek wyrobów gotowych z surowców nabytych od jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, oraz wyznaczają odbiorców tych wyrobów.

2. Przedsiębiorstwa przemysłu mięsnego, właściwe ze względu na siedzibę zakładu rzemieślniczego, zapewniają przydział surowca na wykonanie produkcji, o której mowa w ust. 1.

3. Wyroby gotowe, wyprodukowane przez zakłady rzemieślnicze z surowców pochodzących z własnego tuczu, przeznaczone są na zaopatrzenie rynku i nie są objęte rozdziałnikami, o których mowa w ust. 1.

§ 5. Przedsiębiorstwa przemysłu mięsnego, właściwe ze względu na siedzibę zakładu rzemieślniczego,

ustalają punkty zaopatrywania się zakładów rzemieślniczych w surowce do produkcji w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2.

§ 6. Przedsiębiorstwa przemysłu mięsnego, zapewniają zakładom rzemieślniczym zaopatrzenie w osłonki do produkcji przetworów mięsnych na takich samych warunkach jak dla innych producentów artykułów mięsnych.

§ 7. 1. Uspołecznione przedsiębiorstwa handlu detalicznego nie mogą zlecać zakładom rzemieślniczym produkcji mięsa w elementach kulinarnych, przetworów mięsnych i wyrobów garmazeryjnych.

2. Zakłady rzemieślnicze nie mogą wprowadzać do obrotu kielbas z dodatkiem surowców niemięsnych, a w szczególności z kaszą i mąką.

§ 8. 1. Zakłady rzemieślnicze składają właściwym terenowym organom administracji państwowej miesięczne rozliczenia z zużycia do produkcji surowca nabytego na zasadach określonych w § 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz z gotowego wyrobu w terminie 10 dni po upływie miesiąca, którego rozliczenie dotyczy.

2. W rozliczeniach, o których mowa w ust. 1, należy wykazać ilość wyprodukowanych artykułów mięsnych, asortyment, ilość surowca mięsnego, podrobowego i tłuszczu zwierzęcego, zużytego do produkcji, oraz odbiorców.

3. W razie nabycia przez zakład rzemieślniczy zwierząt rzeźnych zakład ten dokonuje przeliczenia zwierząt na surowiec mięsny, podrobowy i tłuszcz zwierzęcy, stosując wskaźniki przeliczeniowe obowiązujące w przedsiębiorstwach przemysłu mięsnego.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 6 grudnia 1963 r. w sprawie zaopatrywania jednostek gospodarki nie uspołecznionej w surowce mięsne, produkcji przez te jednostki przetworów mięsnych i wyrobów garmazeryjnych oraz obrotu tymi przetworami i wyrobami (Monitor Polski z 1963 r. Nr 96, poz. 454, z 1964 r. Nr 65, poz. 303 i z 1981 r. Nr 13, poz. 105).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:
J. Wojtecki